

Nicole Fontaine: Političarka in pedagoginja (1942-2018)

Nicole Fontaine je bila druga ženska predsednica Evropskega parlamenta. Kot prepričljiva političarka in zavzeta zagovornica Evrope je nadzorovala prevzem evra. Na čelu Evropskega parlamenta je bila od leta 1999 do leta 2002. Zastavila si je cilj spremeniti delovne metode Evropskega parlamenta, da bi institucijo približali evropskim državljanom.

V svojem govoru na zasedanju Evropskega sveta v finskem Tampereju oktobra 1999 je poudarila pomen upoštevanja vsakodnevnih skrbi državljanov. Zavzela se je za „ambiciozen pristop s ciljem zagotoviti Uniji listino o temeljnih pravicah“. Decembra 2000 je podpisala listino o temeljnih pravicah v imenu Evropskega parlamenta.

Nicole Fontaine je bila tako pedagoginja kot političarka. Poučevala je na ESCP Europe, najstarejši poslovni šoli na svetu, in na katedri Jean Monnet na Univerzi Sophia Antipolis v Nici.

Zgodnja leta

Nicole Fontaine se je rodila 16. januarja 1942 v kraju Grainille-Ymauville v Normandiji. Njen oče je bil zdravnik, njeni stari starši pa osnovnošolski učitelji. Študirala je pravo in postala članica odvetniške zbornice departmaja Hauts-de-Seine, vendar se je še naprej zanimala za poučevanje.

Fontaine je v času študentskih in delavskih nemirov leta 1968 živela v latinski četrti v Parizu. Zaključevala je študij na pariškem inštitutu za politične vede (*Institut d'Etudes Politiques de Paris*) in pričakovala prvega otroka. Sebe je opisala kot „opazovalko dogodkov in ne kot sodelujočo“. Kasneje je trdila, da so protesti iz maja 1968 pospešili uvedbo neizogibnih sprememb v francoski družbi.

Nicole Fontaine je svojo poklicno pot začela v generalnem sekretariatu katoliškega izobraževanja (*Secrétariat général de l'Enseignement catholique*, kjer je bila pristojna za odnose med zasebnim

izobraževalnim sektorjem in javnimi organi. Igrala je ključno vlogo pri zakonodajnih in drugih spremembah, na podlagi katerih je bil oblikovan pravni okvir na tem področju. Med letoma 1975 in 1981 je bila članica francoskega nacionalnega sveta za izobraževanje (*Conseil Supérieur de l'Education Nationale*), med letoma 1980 in 1984 pa članica ekonomskega in socialnega sveta (*Conseil économique et social*). Fontaine je postala bolj znana med nacionalnimi razpravami o zasebnem izobraževanju. Junija 1984 je bila izvoljena v Evropski parlament.

Politična pot

Že od samega začetka svoje parlamentarne kariere si je Nicole Fontaine prizadevala za Evropo državljanov, pri čemer se je osredotočila na projekte v zvezi z izobraževanjem mladih in vzajemnim priznavanjem akademskih kvalifikacij, ter projekte, povezane s pravicami žensk in enakostjo spolov.

Dvakrat je bila podpredsednica Evropskega parlamenta, in sicer od 1989 do 1994 in od 1994 in 1999. Posredovala je pri sprejemanju sporazumov med Evropskim parlamentom in državami članicami na področju ključne zakonodaje, vključno z dvema programoma EU za mlade (Socrates in Mladi za Evropo). Njene diplomatske spretnosti so vsesplošno priznane. Leta 1999 jo je tednik *The Economist* opisal kot „iskalko soglasja, graditeljico koalicij, konciliatorko...“, ki so ji zapleteni hodniki Evrope povsem domači. Zbirala je medstrankarsko podporo in z nasmehom gradila kompromise“.

Nicole Fontaine je bila izvoljena za predsednico Evropskega parlamenta 20. julija 1999. Prvi preskus zanjo je bilo imenovanje nove komisije pod predsedstvom Romana Prodiya po zlomu Santerjeve komisije marca 1999. Zgradila je dobre odnose tako z novo komisijo kot z državami članicami v Svetu ministrov.

Nicole Fontaine si je neutrudno prizadevala za dialog in mir. Uspelo ji je združiti predsednika izraelskega in palestinskega parlamenta za trenutek zgodovinskega stiska rok v Strasbourgu leta 2000. Aprila 2001 je na obisk v Strasbourg povabila poveljnika Ahmada Shaha Masuda, podpredsednika Afganistana, da bi spregovoril o razmerah v svoji državi. Posebej jo je skrbela stiska afganskih žensk. Mesec za tem je v Evropski parlament povabila tri ženske, ki so skrivaj pobegnile iz Kabula, da bi pričale o svojih razmerah. Srečanje je opisala kot enega „največjih trenutkov“ svojega predsedovanja.

Leta 2002 je Nicole Fontaine zapustila Evropski parlament in postala francoska ministrica za industrijo v vladi Jean-Pierre Raffarina. Med 2004 in 2005 je vodila Fundacijo Scelles za boj proti spolnemu izkoriščanju. Leta 2004 je bila ponovno izvoljena v Evropski parlament. Nicole Fontaine je bila tudi izredna profesorica na

poslovni šoli ESCP Europe in je napisala več knjig o delu Evropskega parlamenta.

Nicole Fontaine se je vse do zadnjih let svojega življenja poglobljala v razpravo, kako izboljšati Evropsko unijo. Tik pred referendumom o članstvu Združenega kraljestva v EU junija 2016 je objavila *Brexit, Une Chance? Repenser l'Europe* (Brexit: priložnost? Ponovni razmislek o Evropi). Soavtor knjige je francoski novinar François Poulet-Mathis. Knjiga je objektivni vpogled v razloge za nezadovoljstvo javnosti glede EU. Kot neutrudna zagovornica Evrope je Nicole Fontaine razmišljala, kako bi Evropa lahko postala priložnost za odziv na potrebe državljanov ter za krepitev Evropske unije.

Nicole Fontaine je umrla 17. maja 2018 v 76. letu starosti. Za svojo požrtvovalnost pri spodbujanju evropskih idealov je prejela več nagrad, vključno z medaljo Roberta Schumana in priznanjem *Commandeur dans l'Ordre National du Mérite* (komandant Nacionalnega reda za zasluge).

Srečanje Nicole Fontaine z afganistanskim politikom in vojaškim voditeljem Severnega zavezništva Ahmedom Šahom Masudom med njegovim obiskom Evropskega parlamenta v Strasbourgu leta 2001.